

בד"מ פ/263/10

ישיבה מיום 29.3.2011

בפני:
עו"ד גלבוע אראל - אב"ד
עו"ד גלילי שי - חב"ד
עו"ד ברגמן דותן - חב"ד

הקובל:
ועד מחוז תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד ירושלמי גיא

נגד

הנילון:
עו"ד מקייס מאיר

העדים:
גב' פרידמן ורוניק
עו"ד אלבז יוסף

עו"ד גלבוע אראל: **הכרעת דין:**

בקובלנה בד"מ פומבי 263/10, הננו להכריע את הדין כדלקמן:

1. בית הדין פתח דלתותיו לרווחה בפני הנאשם, אולם הנאשם בחר שלא להשיב, אלא חלקית ביותר, לכתב האישום בהקראה, דבר שפורש, על ידי בית הדין, ככפירה בכל כתב האישום והטיל את עול הראייה הכבד ביותר, על הקבילה.

2. הנאשם בחר שלא לחקור את עדי הקובל בחקירה נגדית ונמנע מלהעיד. צעדים אלה של הנאשם, אינם מהווים

מכשול בפני בית הדין, וכבר נפסק לא פעם, כי הימנעות נאשם מלהעיד, והימנעותו מחקירה נגדית של עדי הקובל תעמוד לו לרועץ, וראה בד"א 34/07 הוועד המחוזי נ' שמואל דהר.

3. לגופה של הקובלנה הכרענו כדלקמן: בסעיף 3 לכתב האישום, אי עדכון הלקוח, אנו מזכים את הנאשם מחמת הספק. אמנם, בדברי העדה נאמר כי הנאשם לא עדכן אותה, אולם העדה הוסיפה כי הנאשם פעל והתייצב לדיון בבית הדין הרבני. לכן, סעיף זה לא הוכח בפנינו מעל ומעבר לכל ספק סביר, והזיכוי הוא מחמת הספק. בסעיף 4 לכתב האישום, אי מענה טלפוני: העדה העידה אמנם כי הנאשם מיעט להשיב להתקשרויותיה, ואף כי נאלצה להתקשר מטלפונים אחרים, אולם גם עניין זה לא הוכח, לדעתנו, מעל ומעבר לכל ספק סביר, ולכן החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק. סעיף חמש הוכח, כלומר שהמתלוננת החליטה לשחרר את הנאשם מייצוגה.

באשר לסעיף 6 - הוכח בפנינו הן בעדותה של המתלוננת, והן במכתבו של הנאשם, אשר הודה שהוא כתב את המכתב ק/8, הוא כותב: כי לא ניתן להמשיך בייצוג, אולם הוא מתנה זאת בהסדרת התמורה עבור שירותיו המשפטיים. הנה כי כן, הוכח מעל ומעבר לכל ספק, שאף שלנאשם היה ברור כי עליו לשחרר את העדה מייצוגה, הוא בחר שלא לעשות זאת, והתנה זאת בתנאים מתנאים שונים. על כן הוא מורשע בסעיף אישום 6 רישא. באשר לסעיף אישום 6, הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם סירב ועומד בסירובו להציג למתלוננת את המסמכים. נוסף רק זאת, הנאשם

בדבריו, בראשית הדיון, שאמנם אינם מהווים עדות, אלא הצהרה בלבד, ציין כי המסמכים האלה, הם מסמכים היסטוריים שאינם רלוונטיים להליך המשפטי. טענה כזו, טוב היה לו לא הייתה מועלית, כי מסמכי תיק משפטי שייכים, כפי שנפסק לא פעם, ללקוח ולא לעורך הדין, ואל לו לעורך הדין להכריע אם באמת הלקוח זקוק למסמכים אלה ואם לאו, אלא מסמכים אלה של הלקוח הם ועליו להשיבם. על כן, הוכח סעיף 6 סיפא, והנאשם מורשע.

כך גם באשר לסעיף 7 - הוכח בפנינו שהמתלוננת פנתה לנאשם בדרישות בכתב להחזיר את המסמכים, אולם הנאשם בחר שלא להחזיר את המסמכים, ולכן הנאשם מורשע גם בסעיף 7 לכתב האישום.

הוכח גם סעיף 8 - הנאשם מחזיק במסמכים שלא כדין. מעבר להיותם רכושה של לקוחתו, ולא שלו, הרי הנאשם לא פעל מכוח סעיף 88 לחוק, המקנה לו זכות עיכבון, ואפילו לא טען לזכות עיכבון שכזו, ולכן הוכח בפנינו סעיף 8 לכתב האישום.

באשר לסעיף 9 - הנאשם השיב לשני מכתביו הראשונים של העד, עו"ד אלבז, בא כוחה הנוכחי של העדה, אולם נמנע מלהשיב לשני מכתביו הבאים, ובכל זאת הנאשם לא העביר את המסמכים למתלוננת, או לחילופין, לבא כוחה, למרות פניות אלה, על כן מורשע הנאשם בסעיף 9 לכתב האישום, בהסתייגות, שהנאשם השיב לשתיים מארבע פניות עורך דין אלבז. ברצוננו לציין שאי מתן מענה לחבר למקצוע, הוא עבירה בפני עצמה, אולם מכיוון שהנאשם בחר שלא להעלות מסכת הגנה, ומכיוון שמכוח הדין, לא ניתן להרשיע נאשם בעבירה שהתבררה

במהלך ההליך המשפטי, ואשר לא נכללה בכתב הקובלנה, בלא שניתנה לנאשם הזדמנות להתגונן בפניה, אנחנו איננו מרשיעים את הנאשם באי מתן עזרה לחברו ומוחקים עניין זה.

בעניין סעיף 10 לכתב האישום - הוכח בפנינו על ידי עדות עורך דין גולדשטיין, ומצירוף אישורי משלוח בדואר רשום, כי הנאשם קיבל לידי את התלונה. לא זאת, אף זאת, בסעיף 4 למכתבו של הנאשם ק/9, הנאשם מודה כי קיבל לידי את התלונה, וכי בכוונתו להגיב לתלונה. אולם על אף הודייתו זו, הוא בחר שלא להגיב, ולא השיב לפניות הקובל. בעניין זה, מכיוון שחזקה היא כי הרוצה להוכיח שלא התקבל אצלו דבר דואר רשום, עליו נטל הראייה, והחזקה היא שדבר דואר רשום התקבל, אלא אם הנמען יוכיח זאת, אין לנו צורך להיזקק ל-ק/12.3, די לנו באישורי משלוח דואר רשום, כדי להוכיח כי הנאשם אכן קיבל את פניות הקובל, ואכן הנאשם לא הגיב לפניות אלה, לכן הנאשם מורשע באי מתן מענה על פניות הקובל. אולם באשר לסיפא לסעיף 10, חולקים אנו על עמדת בא כוח הקובל, כי וועדת האתיקה/הקובל, הינה גוף מעין שיפוטי. לדעתנו, וועדת האתיקה, בעניין דרישתה לקבלת תגובה לתלונה, יש להקבילה למוסד השימוע בהליך פלילי בטרם הגשת כתב אישום, ואין חולק על כך כי הפרקליט, העורך את השימוע מטעם המדינה בהליך פלילי, אינו גוף מעין שיפוטי, ועל כן אנו מזכים את הנאשם מהסיפא לסעיף 10.

אשר על כן, הנאשם מורשע:

1. בעבירות של הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח על

פי [סעיף 2 לכללי לשכת עורכי הדין, אתיקה](#)

[מקצועית תשמ"ו 1986, וסעיפים 54, 61\(1\) ו - 61\(2\)](#)

[לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א 1961.](#)

2. [עבירות של עיכוב מסמכים שלא כדין על פי סעיפים](#)

[88 ו-61 לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א 1961.](#)

3. [עבירות של הפסקת טיפול, בלי למנוע פגיעה בעניין](#)

[הלקוח לפי סעיף 13 לכללי לשכת עורכי הדין,](#)

[אתיקה מקצועית תשמ"ו 1986 וסעיף 61\(2\) לחוק](#)

[לשכת עורכי הדין תשכ"א 1961.](#)

4. [אנו מזכים את הנאשם מעבירות של אי מתן עזרה](#)

[לבית משפט לעשות משפט על פי סעיף 64, 61\(1\)](#)

[לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א 1961.](#)

5. [אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות של מעשים](#)

[הפוגעים בכבוד המקצוע, עריכת דין, לפי סעיף 53,](#)

[61 לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א 1961.](#)

6. [ובעבירות של התנהגות שאינה הולמת את מקצוע](#)

[עריכת הדין, על פי סעיף 61\(3\) לחוק לשכת עורכי](#)

[הדין תשכ"א 1961.](#)

הכרעת הדין התקבלה פה אחד, להוציא סעיף 1.

אני שמעתי את דברי חברי, לדאבוני עלי לחלוק על חלק

ממצאיו. תחילה אציין שאני מסכים על זיכוי הנאשם בסעיף

3 לכתב הקובלנה, בעניין עדכון המתלוננת, אולם אינני

מסכים על זיכוי הנאשם בסעיף 4 לכתב הקובלנה. בעניין

הזה, עדותה של המתלוננת הייתה מהימנה וסדורה, ולא

נסתרה בשום שלב, על כך שניסתה להשיג הן טלפונית והן

פיזיולוגית את הנאשם ולשוחח עמו, ולא צלחה בכך עקב

התעלמותו של הנאשם.

עו"ד גילי שי :

הנאשם לא העמיק כל גרסה נגדית שלפיה יכולתי לקבל, או להטיל ספק בדברי המתלוננת. במאזן ראייתי זה, אין לי מנוס מלקבל את עדותה של המתלוננת, ששוב, אני אזכיר למצער, כי הייתה סדורה, ולפיכך להרשיע את הנאשם בסעיף 4 לכתב הקובלנה.

כמו כן אציין בנוסף שהנני מסכים עם דברי חברי לעניין ההרשעה של הנאשם בזכות העיכבון שלא כדין, היינו, עיכוב המסמכים של המתלוננת. בדומה לחברי, גם אני סבור כי לא על עורך הדין למיין, או לבצע סלקציה כלשהי של מסמכים, ולהחליט על דעת עצמו מה יש להחזיר ללקוחו ומה אין להחזיר ללקוחו. שהרי כל עוד הוא לא מימש את זכות העיכבון הנקובה [בסעיף 88 לחוק לשכת עורכי הדין](#), עורך הדין לא רשאי להחזיק ולו מסמך אחד בתיק, מבלי למוסרו ללקוחו.

הנני חולק גם על דברי חברי, לעניין הזיכוי שבסעיף 9 לכתב הקובלנה, סבורני שנרשם בצורה חד משמעית וברורה בעובדות, ובפרטי העובדות של כתב הקובלנה, כי הנאשם לא הגיב על פניות בא כוחה של המתלוננת. במצב כזה, קשה לומר שהייתה הפתעה כלשהי של הנאשם מהאישום הנוכחי, וכידוע, אי מתן מענה לפניית חבר למקצוע, מהווה עבירה משמעתית. בעניין זה הוכח לפני, מעבר לכל ספק, שאכן נשלחו המכתבים האלה לנאשם, ואכן מכתבים אלה ופניות אלו התקבלו אצל הנאשם אשר ענה על שני מכתבים בלבד, ביום ה- 30.5.2010, אולם מיאן לענות למכתבים נוספים אשר נשלחו ב- 6.6.2010, וב- 22.6.2010. מכאן למעשה, ובהיעדר הצדק סביר, או טיעון להצדק סביר מצד הנאשם, אין מנוס אלא גם מלהרשיע את הנאשם בסעיף 9 לכתב הקובלנה.

עו"ד גלבוע אראל: אני הרשעתי אותו בסעיף 9, רק זיכיתי אותו מאשמה של אי מתן עזרה לחבר, שזה סעיף שעלה מתוך זה, הוא הורשע.

עו"ד גלילי שי: אני מייחס את זה להתנהגות בלתי הולמת.

עו"ד גלבוע אראל: אוקיי, אין מחלוקת, הוא מורשע כאן בהתנהגות בלתי הולמת.

עו"ד גלילי שי: לאחר ששמעתי את דברי חברי, כאמור, אף הוא סבור כי העובדות שבסעיף 9 מחייבות את הרשעת הנאשם, והוסכם שאלו יכנסו לתוך הוראת הדין שבסעיף 6 לכתב הקובלנה, היינו עבירה של התנהגות בלתי הולמת.

לגבי סעיף 10, זה הסעיף האחרון בכתב הקובלנה, הריני לציין שאינני מסכים לדברי חברי, היינו, אילו תשמע דעתי, על הנאשם לצאת זכאי מהסעיף הזה, שהוא סעיף 10, וזאת מן הטעמים הבאים: תחילה, לעניין עבירה של אי מתן תגובה לפניית הקובל, חובה ושומה על הקובל להראות ולהוכיח, מעבר לכל ספק, כי עורך הדין קיבל את ההזדמנות לענות לפנייתו, ובכלל זה גם להוכיח כי אכן התבצעה המצאה כדין של פניית הקובל. נטל ההוכחה בעניין זה הוא על הקובל בלבד, נטל הוכחה שהוא מן המוגברים שאפשר, היות ועצם ההמצאה יוצרת עבירה משל עצמה, של אי מתן תגובה לקובל. במקרה הנדון שמעתי את עד התביעה, עו"ד גולדשטיין, ואף הוא לא נתן לי הסבר מדוע פניית הקובל, במקרה הנדון, לא נשלחה בדואר רשום עם אישור מסירה, שאז ניתן בהחלט לראות כאסמכתא, את עצם קבלת הפנייה. לפיכך, בנסיבות כאלה, נוצר ספק מהותי.

לא אתעלם מדברי בא כוח הקובל בסיכומיו, על כך שהפנה ל-ק/9, זהו מסמך, בעצם, שיצא מלפניו של הנאשם, שיש התייחסות לכך שהוא מודע לעובדה שהמתלוננת הגישה כנגדו תלונה. לא די בכך כדי להוכיח כי הנאשם קיבל את

פניית הקובל, להבדיל מהידיעה על עצם התלונה. כלומר, כדי להרשיע בעבירה של אי מתן תגובה לפניית הקובל, יש להוכיח זאת או בידיעה מפורשת על עצם הפנייה עצמה של הקובל, שאי מתן מענה עליה היא העבירה, ולא אי מתן מענה לתלונה, או לחילופין, בדואר רשום עם אישור מסירה, שלדידי אף מהווה תנאי קונסטיטטיבי, לצורך הרשעה בעבירה מסוג זה.

לסיכומם של דברים, אם תשמע דעתי, הנאשם יורשע גם בסעיף 4 לכתב הקובלנה, בעניין התעלמות מן המתלוננת, יורשע גם בעיכבון שלא כדין של מסמכי המתלוננת, יורשע גם באי מתן תגובה לפניית חבר למקצוע ויזוכה מסעיף 10, המייחס לו עבירה של אי מתן תגובה לפניית הקובל.

אני מצרף דעתי לדעתו של אב בית הדין ונימוקיו.

עו"ד ברגמן דותן :

אנחנו נסכם להלן: הוכחו בפנינו פרטי העובדות, סעיף 1 וסעיף 2 לקובלנה. הנאשם זוכה פה אחד בסעיף 3. בסעיף 4 הוא זוכה ברוב דעות, נגד דעתו החולקת של חבר בית הדין, שי גלילי. הנאשם הורשע פה אחד בסעיפים 5,6,7,8 ו-9 רישא, לכתב האישום, בעבירה של עיכוב מסמכים ואי מענה, כיוון שלא יוחסה לנאשם עבירה על פי כללי האתיקה, של יחסו לחברי המקצוע, למרות שעבירה כזו הוכחה לפנינו, לא ניתנה לנאשם הזדמנות להתגונן, אז אך ורק מהוראת חוק זו אנחנו מזכים את הנאשם. סעיף 10 - רישא, הנאשם הורשע ברוב דעות, נגד דעתו החולקת של עורך דין שי גלילי ובסיפא לסעיף 10 הנאשם זוכה פה אחד.

עו"ד גלבוע אראל :

גלבווע אראל, עו"ד
אב בית הדין

גלילי שי, עו"ד
חבר בית הדין

ברגמן דותן, עו"ד
חבר בית הדין

גזר הדין:

עו"ד גלבווע אראל:

הקשבנו בקשב רב לטיעוני הצדדים, ושקלנו הן לקולא והן לחומרא את הנטען באוזנינו, לרבות חומרת המעשים, העובדה שלא שולם שכר טרחה, עברו הנקי משמעתית של הנאשם ואף העובדה שהסיבה לעיכוב מסמכים, נבעה מהרצון להסדיר את היחסים עם המתלוננת, ואולי להסדרת שכר טרחה, ראה ראייה ק/9.

אנו מדגישים, בזכות עברו הנקי של הנאשם, החלטנו להקל בענישתו ולהסתפק בעונשים המפורטים להלן: אנו גוזרים על הנאשם השעיה לתקופה של שלושה חודשים על תנאי, למשך תקופה של שנה אחת, שתחל להימנות מיום 30.3.2011, על כל עבירה של עיכוב מסמכי לקוח, לרבות עבירה נמשכת. אנו פוסקים פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪ שישולמו תוך שלושים יום מהיום, כלומר, עד יום 29.4.2011.

נבהיר בעניין זה שבית הדין לא מביע כל דעה בעניין קיום זכות הנאשם, אם בכלל, לשכר טרחה. ניתן והודע במעמד הצדדים, פה אחד ע"י חב"ד שי גלילי, חב"ד דותן ברגמן, אב"ד אראל גלבווע.

עו"ד גלבווע אראל, עו"ד גלילי שי, עו"ד ברגמן דותן

גלבווע אראל, עו"ד
אב בית הדין

גלילי שי, עו"ד
חבר בית הדין

ברגמן דותן, עו"ד
חבר בית הדין